

متن پرسش

سلام علیکم: بزرگواری در تفسیر حدیث «کنت کنزا مخفیا...» می‌فرمود که منظور این نیست که خداوند خواست خودش را به ما بشناساند بلکه این حدیث می‌گوید که خداوند ذاتا اقتضای ظهور دارد. در حالی که اگر حدیث ترجمه شود ظاهر آن این است که خداوند گنج مخفی و پنهانی بود دوست داشت که شناخته شود حال اگر معنای ظاهر را بگیریم بر اساس توحید همه مراتب ادراکی هم به خدا بر می‌گردد «هو العلیم و هو السميع البصیر» لذا می‌توان نتیجه گرفت که منظور این نیست که غیر او را بشناسد چون غیری نیست بلکه او خود را بشناسد یا به تعبیر بهتر ببیند و ادراک کند در همه مراتب و اگر مطلب همین است چرا ظاهر حدیث چیز دیگری را به ذهن می‌آورد که شناخته شود به وسیله دیگری؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حرف آن بزرگوار درست است. به هر حال اگر هم در آن حدیث شریف حضرت ربّ العالمین می‌خواهند خلقان او را بشناسند، در راستای فنای فی الله خلق این‌کار صورت می‌گیرد تا در هویت الهیه‌شان با چشم حق، حق را بنگرند. موفق باشید